

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμά, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εσωτερικοῦ δρχ. 7.—'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ὄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εν Ἑλλάδι λεπ. 15.—'Εν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
'Οδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11'

'Εν Ἀθήναις, 28 Φεβρουαρίου 1904

'Ετος 26^{ον} — Ἀριθ. 9

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ ΑΛΛΑΖΕΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

'Απὸ ἐκεῖ ἦτο εὐκολος ἡ ἀνάβασις. Ἀλλ' ὡς τε ὁ «Γοργὸς» δὲν ὑψύτο παρὰ μόνον ἐξ πόδας ὑπὲρ τὴν ἴσχλον γριμμήν του, καὶ εὐκολον ἦτο νὰ σκαλώσουν καὶ ν' ἀνεβοῦν ἐπάνω ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ σύντροφοί του.

'Αμὰ ἐδέθη ἡ λέμβος εἰς τὰ ἐξάρτια, διὰ νὰ μὴν τὴν παρασύρῃ τὸ ρεῖμα τῆς παλιρροίας πρὸς τὴν παραλίαν, ἔβαλαν οἱ πειραταὶ τὰ μαχαίρια των γυμνὰ εἰς τὰ ζωνάρια των, — τὰ μαχαίρια τὰ ὅποια εἶχαν κατορθώσῃ νὰ κλέψουν μετὰ τὴν δραπέτευσίν των. Πρῶτος ὁ Κόρτης ἐπήδησεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν κουπαστήν. Οἱ ἄλλοι τον ἠκολούθησαν μὲ τίσιν ἐπιτηδεύματα, ὥστε ὁ σκοπὸς οὔτε τοὺς εἶδεν οὔτε τοὺς ἤκουσεν.

'Ερποντες σχεδὸν ἐπάνω εἰς τὸ κατάστρωμα, ἐφθασαν κοντὰ εἰς τὸ πρόστημα. Ὁ ναύτης ἦτο ἐκεῖ, ἀκουμβισμένος ἐπάνω εἰς τὸν ἐργάτην τοῦ πλοίου. Τὸν εἶχε μισοπάρῃ ὁ ὕπνος. Ὁ Τζὼν Κάρπετερ ἐφθασε πρῶτος πλησίον του, καὶ τον ἐκτύπησε μιά μαχαίριὰ κατὰ τὴν θάλασσαν.

Ὁ δυστυχὴς ναύτης δὲν ἐβγαλε φωνήν. Εἶχε κτυπηθῇ εἰς τὴν καρδίαν.

'Εκυλίσθη εἰς τὸ κατάστρωμα, ὅπου ἔκαμεν ὀλίγους σπασμούς καὶ ἐξέπνευσεν.

Ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ δύο ἄλλοι, ὁ Κόρτης καὶ ὁ Ρανυῆς Κῶρ, εἶχον διευθυνθῇ πρὸς τὸ κάσκαρο

ὅπου ὁ Κόρτης εἶπε μὲ χιμῆλιν φωνήν:
— Τὸν καπετάνιο τώρα!

Ὁ θαλαμίσκος τοῦ πλοίαρχου Πάξτων κατεῖχεν, ὑπὸ τὸ κάσκαρο, τὴν ἀριστερὰν γωνίαν. Εἶχε θύραν πρὸς τὴν αἴθουσάν, ἐφωτίζετο δὲ ἀπὸ ἐν παράθυρον, τὸ ὅποιον ἄνοιγε πρὸς τὸ κατάστρωμα. Ἀπὸ τὸ παράθυρον ἐκεῖνο μὲ τὸ κατεβασμένο κουρτινάκι, ἐφαίνετο τὸ φῶς μιᾶς ναυτικῆς κρεμαστῆς λάμπας.

Ὁ πλοίαρχος Πάξτων δὲν εἶχε καταλιθῇ ἀκόμη. Ἐδραζε τάξιν εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, διότι ἐσκόπευε νὰ

κάμῃ πανιὰ μὲ τὴν πρωϊνὴν ἄμπωτιν, ἅμα ἤρχοντο οἱ ἐπιβάται του.

'Εξαφ' ἁ, ἡ θύρα τοῦ θαλαμίσκου ἄνοιξε, καὶ πρὶν προφθῇ νὰ καταλάβῃ τί συνέβαινε, ὁ πλοίαρχος, πληγωμένος θανατηφόρως μὲ τὸ μαχαίρι τοῦ Χάρρης Μάρκελ, ἐφώναζε βραχνά:

— Βοήθει! . . . Βοήθεια! . . .

'Ηκουσαν τὰς φωνὰς του οἱ ναῦται ἀπὸ τὸ ὑπόφραγμα τῆς πύρας, καὶ πέντε ἢ ἑξ ἐγγήκην τρέχοντες ἀπὸ τὸ κουδοῦσι.

Ὁ Κόρτης καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς ἐπερίμεναν εἰς τὴν ἐξόδον, καὶ ἔναν-ἔναν ποῦ ἐβγαίνε, τὸν ἐκτυποῦσαν πρὶν προφθῇ νὰ προφυλαχθῇ.

'Εντὺς ὀλίγων στιγμῶν, ἐξ ναῦται ἐξηπλώθησαν ἐπάνω στὸ κατάστρωμα. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, πρὶν ἐκπνεύσουν, ἐβγαλαν ἄγρια ἐξφωνητά, ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν τρομάραν. Ἀλλὰ ποῖος νὰ τοὺς ἀκούσῃ, καὶ ποῖος νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸν ἐρημικὸν ἐκεῖνον ὁρμισκόν, ὅπου ἦτο ἀραγμένος ἐλομένος ὁ «Γοργός», μίσα εἰς τὸ βαθύ σκοτός...

'Εξ ναῦται καὶ ὁ πλοίαρχος βεβαίως δὲν ἀπετέλουν ὅλον τὸ πλήρωμα. Θὰ ἦσαν καὶ ἄλλοι εἰς τὸ ὑπόφραγμα, καὶ δὲν εἶχαν τὴν τόλμην νὰ ἐβγουν ἐπάνω.

Τοὺς ἐτράβηξαν ἀπὸ ἐκεῖ, μὲ ὅλην τὴν ἀντίστασίν των, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμῆς, τὸ κατάστρωμα ἐγίνε κατακόκκινον ἀπὸ τὸ σίμα ἐνδεκα πτωμάτων.

— Στὴ θάλασσαν τὰ κορμιά τους! ἐφώνησεν ὁ Κόρτης.

Καὶ ἐσκούψε νὰ σηκώσῃ ἐν πιάτῃ καὶ νὰ το πετάξῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν κουπαστή.
— Στάσου. . . διατά-

« Ὁ Ρανυῆς Κῶρ ἤναψεν ἓνα φανὸν . . . » (Σελ. 66, στήλ. γ')

ξεν ο Χάρρης Μάρκελ. Τὸ ρέμμα θά τους πάγη μέσα στὸ λιμάνι. Ἀς περιμείνωμεν ν' ἀλλάξῃ τὸ ρέμμα, καὶ θά τους τραβήξῃ ἀνοικτὰ κατὰ τὸ πέλαγος!...

Ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ οἱ σύντροφοί του ἦσαν ἐπὶ τέλους κύριοι τοῦ «Γοργού». Ἡ τολμηρὰ των ἀπόπειρα εἶχεν ἐπιτύχῃ. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δράματός εἶχεν ἐκτελεσθῇ ἀριστερευτικῶς μὲ ὄλην του τὴν φρικαλεότητα.

Δὲν εἶχαν πλέον οἱ κακοῦργοι κανένα φόβον ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν. Ποῖος ἦτο δυνατόν νὰ τους μυριθῇ, νὰ τους πάρῃ κ' αὐτὸ μέσα στὸ καράβι, τὸ ναυλωμένον διὰ τὰς Ἀντίλλας; Εἶχαν ὄλην τὴν εὐκολίαν νὰ ξαναρχίσουν τὰς πειρατείας των εἰς τὰ μακρινὰ πελάγη τοῦ Εἰρηνικοῦ. Δὲν ἔμενε παρὰ νὰ σηκώσουν τὴν ἄγκυραν, ν' ἀνοίξουν τὰ πανιά, καὶ εἰς διάστημα ὀλίγων ὥρων θ' ἄφιναν ὀπίσω των τὸν πορθμὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ἀλλά, — ὑπῆρχεν ἓνα μεγάλο ἀλλὰ.

Ὁ καιρὸς δὲν εἶχεν ἀλλάξῃ, καὶ οὔτε ἐφαίνετο κλίων πρὸς τὴν ἀλλαγὴν. Αἰωνίως ἐκείνη ἡ πυκνὴ ὁμίχλη ἐσκέπαζε τὸν ὀρίζοντα, καὶ τὰ σύννεφα ἐφαίνοντο σὺν τῇ κατέβαιναν ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Πολλάκις μάλιστα δὲν ἐφαίνοντο οὐδὲ τοῦ φάρου αἱ ἀναλαμπαί. Μ' ἐκεῖνο τὸ βαθύ σκότος, δὲν ἦτο εὐκόλον οὔτε νὰ ἐξεέλθουν οὔτε νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν λιμένα τὰ ἀιμόπλοια. Ἄν ἐρωτᾶτε διὰ τὰ ἱστοιόγρα, — αὐτὰ πλέον τα ἐκρατοῦσεν ἡ μπουνατσα ἀρκετὰ μίλια εἰς τ' ἀνοικτὰ.

Ἄλλως τε ἡ θάλασσα τίποτε δὲν εἰδείχνε. Μόλις καὶ μετὰ βίας ἐσάλευαν ὀλίγον τὰ νερά ἀπὸ τὸ ρεύμα τῆς πλημμυρίδος, καὶ ἐψιθύριζε κάπως ὁ φλοῖσθος εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ «Γοργού». Ἡ βάρκα ἐταυθαίνετο σχεδὸν ἀνεπαίσθητος εἰς τὴν πρηνὴν, δεμένη μετὰ τὴν μπουνατσα.

Δὲν ἔχει ἀέρα οὔτε γιὰ νὰ γεμίσω τὸ καπέτό μου! ἀνέκραξεν ὁ Τζὼν Κάρπεντερ, συνοδεύων τὴν παρατήρησιν αὐτὴν μὲ φρικτὰς βλαστημίας.

Κατέβαινε τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, ὅπου εἶχεν ἀναρριχηθῇ διὰ νὰ ἰδῇ μήπως ἐφυσούσε, τοῦλάχιστον εἰς ἐκεῖνο τὸ ὕψος, λίγο ἀεράκι.

Ἡ ὥρα ἦτο δέκα ἀκόμη. Καὶ φαντασθῆτε, ἂν αὐτὸς ὁ καιρὸς διτηρεῖτο ἕως τὸ πρωί, καὶ ἤρχοντο μέσα στὸ πλοῖον οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀντιλαϊκῆς Σχολῆς! Ἀλλὰ καὶ ἄνεμος ἂν ἐσηκώνετο, καὶ ἂν ἐφευγε τὸ πλοῖον χωρὶς νὰ τους παραλάβῃ, ἡ ἀνεξήγητος φυγὴ του δὲν θὰ ἐδίδεν ὑπόψιν; Τὸ λιμεναρχεῖον θὰ ἐστελλεν ἀμέσως τὰς ἀτμηκὰς του. Ἰσως

μάλιστα νὰ ἐξέπλεε κανένα μεγάλο πολεμικὸν διὰ νὰ συλλάβῃ τὸν «Γοργόν» καὶ νὰ τὸν φέρῃ ὅπως εἰς τὸν λιμένα, καὶ ν' ἀρχίσουν αἱ ἀνακρίσεις.

Αὐτὰ λοιπὸν καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ ζητήματα ἀπετέλουν τὸ θέμα τῆς συνουσίας τοῦ Χάρρη Μάρκελ, τοῦ ναυκλήρου καὶ τοῦ Κόρτη, ἐνῶ οἱ σύντροφοὶ των ἔμεναν μαζυμένοι εἰς τὸ καμποῦνι.

— Ἀχ! σκύλε ἀέρη! ἔλεγε καὶ ἐπαυλούμενος ὁ Τζὼν Κάρπεντερ. Ἀμα δὲν σε θέλῃ κανεὶς, ἐρχεσαι μὲ τὸ τσουβάλι, καὶ ἄμα σε θέλῃ, φύλλο δὲν φύσῃ!

— Κι' ἂν δὲν ἔρθῃ τώρα ἀπὸ τὸ πέλαγος, φυσικὰ δὲν θά τον φέρῃ τὸ ρέμμα τῆς στεργιάς, ἐπρόθεσεν ὁ Κόρτης.

— Καὶ τὸ πρωί, ἄμα ξημερώσῃ, δέξου τοὺς ἐπιβάτας!... ἀνέκραξεν ὁ ναυκλήρος. Θὰ καθήσουμε λοιπὸν νὰ τους περιμένωμεν;

— Ποῖος ξέρει, Τζὼν...

— Τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, ἐξηκολούθησεν ὁ Τζὼν Κάρπεντερ, δὲν εἶνε παρὰ καμμιὰ δεκαριά... ὅπως ἔγραφε ἡ ἐφημερίδα, μαθητούδια ὅλα μὲ τὸν καθηγητὴ τους. Ἐμεῖς τα καταφέραμε κ' ἐξφορτωθήκαμε ὅλο τὸ πλήρωμα τοῦ «Γοργού», καὶ τὰ παληόπαιδα τῶρα θὰ φοβηθοῦμε;...

Ὁ Κόρτης ἐκυνούσε τὸ κεφάλι. Ὅχι διότι εἶχεν ἀντίθετον γνώμην, ἀλλὰ διότι ἐνόμιζε πρέπον νὰ κάμῃ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν:

— Ὅτι ἦτον εὐκόλον τὴν νύκτα, δὲν θὰ εἶνε τόσον εὐκόλον τὴν ἡμέραν... Ἐκτὸς τούτου οἱ ἐπιβάται θάρουν χωρὶς ἄλλο μὲ βάρκα ἀπὸ τὸ μέσα λιμάνι, καὶ οἱ βαρκάρηδες θὰ γνωρίζουν ἴσως τὸν πλοίαρχον Πάξτων... Τί θὰ ποῦμε ἄμα ἐρωτήσουν ποῦ εἶνε καὶ γιχτί δὲν εἶνε μέσα στὸ καράβι;

— Θὰ τους πῆτε, πῶς βγήκε ἔξω στὴν ξηρὰ, ἀπήντησεν ὁ ναυκλήρος. Αὐτοὶ θὰ μπαρκάρουν... ἡ βάρκα των θὰ γυρίσῃ στὴν Κουίντάν... καὶ τότε...

Αὐτὸ τὸ «τότε» ἐσήμαινεν ὅτι ὁ κ. Πάττερσων καὶ οἱ νεαροὶ τοῦ σύντροφοι θὰ ἐσφάζοντο, χωρὶς κἂν νὰ προσθάσουν νὰ υπερασπισθοῦν, ὅπως εἶχαν σφαγῇ οἱ ναῦται τοῦ «Γοργού».

Κατὰ τὴν συνθήκην του, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἄφινε τοὺς ἄλλους νὰ ὁμιλοῦν. Ἐσυλλογιζέτο, ἐσυλλογιζέτο προσπαθῶν νὰ εὕρῃ διέξοδον. Ἀλλὰ, μὲ ὅλον τὸ πολυμήχανον πνεῦμά του, πνυτοῦ τοῖς χροῦς εὕρισκεν ἐμπρός του. Τί ἄλλο εἶχε πρὸς τὸ παρὸν νὰ κάμῃ, — παρὰ νὰ περιμένῃ νὰ ἐξημερώσῃ; Αὐτὸ λοιπὸν ἀπεφάσισεν ὁ ἀρχιπειρατής, καὶ αὐτὸ ἀνεκόνισεν εἰς τοὺς συννόχους του.

Ἐως τὸ πρωί, εἶχαν ἀκόμη πέντε ἕως ἑξ ὥρας ἐμπρός των. Ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ ἡ συμμορία του, ἔπειτα ἀπὸ τὸ κυνήγι ποῦ τους ἔκαμνεν οἱ ἀστυφύ-

λακες, ἦσαν πεθωμένοι τῆς πείνης καὶ κουρασμένοι πλεονά. Μόλις λοιπὸν ἐκυρίευσαν τὸ πλοῖον, ἡ πρώτη φροντίς των ἦτο νὰ εὕρουν τίποτε νὰ φάγουν.

Ὁ ἐνδεσμευμένος διὰ τὰ καθήκοντα τοῦ τροφδοῦ ἦτο φυσικὰ ὁ Ρανυᾶς Κώρ. Ἦναψεν ἓνα φινόν, καὶ ἐπεσκέφθη τὴν κουζίαν κειμένην πρὸς πῦραν τοῦ ἀκαίου ἱστοῦ, καὶ τὴν τροφκοθήκην (δισπέντσαν) τοῦ πληρώματος, κειμένην ὑπὸ τὸ καρρέ. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ ἀμπάρι ὑπῆρχε πλουσιωτάτη κουμπάνα τροφίμων δι' ὅλον τὸ ταξίδι, τοῦ πηγαίου καὶ τῆς ἐπιστροφῆς, ἀνὰ τὸν Ἀτλαντικόν.

Ὁ Ρανυᾶς Κώρ εὐρῆκεν ὅτι ἐχρεώζετο διὰ νὰ κατευνάσῃ τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν ἀκόμη τῶν συντρόφων του: τὸ μπράντυ, τὸ οὔισκν καὶ τὸ τζίν δὲν ἔλειπαν.

Ἀφοῦ ἔφαγαν καλὰ καὶ ἤπιον, ὁ Χάρρης Μάρκελ διέταξε τὸν Τζὼν Κάρπεντερ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ βγάλουν τὰ ρούχα των καὶ νὰ φορέσουν τὰ ρούχα τῶν ναυτῶν, τῶν ὁποίων τὰ σώματα ἐκείνη ἐπάνω στὸ κατὰστρωμα, καὶ κατόπιν νὰ υπάγουν καὶ νὰ κοιμηθοῦν εἰς τὸ ὑπόρραγμα. Αὐτοὶ ἀνελάμβανεν αὐτοὺς ἐξυπνήσῃ, ἂν ὁ καιρὸς ἐγίνετο εὐνοϊκὸς διὰ νὰ σαλπάρουν.

Ὁ ἴδιος ὅμως ὁ Χάρρης Μάρκελ οὔτε κἂν ἐσυλλογιζέτο ν' ἀναπαυθῇ. Ἦτο ἀπαρχίτητος νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, ἀπὸ τὰ ὅποια ἤμπορούσε νὰ πορισθῇ μερικὰς χρησίμους πληροφορίας. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν θαλαμίσκον τοῦ κυβερνήτου, ἤναψεν τὴν λάμπαν, ἤνοιξε τὰ συρτάρια μὲ τὰ κλειδιά που ἤδρεν εἰς τὴν τσέπην τοῦ δυστυχοῦς Πάξτων, καὶ κατόπιν, ἀφοῦ ἔδγαλιν ἀπὸ τὰ συρτάρια διάφορα βιβλία, ἐκάθησεν ἀπαθέστατα ἐμπρὸς στὸ τραπέζι νὰ τα ἐξετάσῃ.

Τὸ πλοῖον ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπιούσαν, ἐπομένως τὰ ἔγγραφα του ἦσαν ὅλα ἐν τάξει. Ἀπὸ τὸ ναυτολόγιον, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἐβεβιαθῇ ὅτι καὶ οἱ δώδεκα ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἦσαν παρόντες, ὅταν τὸ πλοῖον ἐκυρίεῦθη ἐξ ἐφόδου. Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν φόβος μήπως κανένας ναύτης, ἀπουσιάζων δι' ὑπηρεσίαν ἢ μὲ ἄδειαν εἰς τὴν Κουίντάν, ἦθελεν ἐπιστρέφῃ ἔξωθεν εἰς τὸ πλοῖον. Ὅχι! ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἦσαν σφαγμένοι.

Ὁ Χάρρης Μάρκελ, ἐρουνὼν εἰς τὸ βιβλίον τῶν φορτώσεων, ἐξηρρίβωσεν ἐπίσης ὅτι τὸ πλοῖον ἦτο ἐφωδιασμένον μὲ σαλάδο, ὄσπρια, γαλέτταν, ἀλευρί καὶ ἄλλα τρόφιμα διὰ μίαν τοῦλάχιστον τριμηνίαν, — ὅσον δηλαδὴ ἤρκει διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ μέρη τοῦ Εἰρηνικοῦ. Τὸ δὲ χρηματικοβώτιον τοῦ θαλαμίσκου περιεῖχεν εἰς μετρητὰ ἑξακόσιας λίρας στεργλίνας (15,000 φράγκα.)

Ἐτκήθη κατόπιν ὁ Χάρρης Μάρκελ ὅτι εἶχε συμφέρον νὰ μάθῃ εἰς ποῖα μέρη εἶχε ταξιδεύσῃ ὁ πλοίαρχος Πάξτων μὲ τὸν «Γοργόν», διότι εἰς τὰ μέλλοντα ταξίδια του ἦτον ἀνάγκη νὰ μὴν ἐπανεῖλθῃ τὸ πλοῖον εἰς τοὺς λιμένας ὅπου εἶχεν ἤδη προσεγγίσῃ καὶ ὅπου ἦτο ἴσως γνωστὸς ὁ κυβερνήτης του. Ὁ Χάρρης Μάρκελ ἦτο ἄνθρωπος προνοητικώτατος, ὡς βλέπετε.

Ἡ ἐξέτασις τῶν βιβλίων τὸν ἐπληροφόρησεν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ «Γοργός» ἦτο πλοῖον τριῶν ἐτῶν, εἶχε δὲ ναυπηγηθῇ εἰς Μπίρκενχ. Δὲν εἶχε κάμῃ ἕως τότε παρὰ δύο μόνον ταξίδια, εἰς τὸς Ἰνδίας, καὶ ἀφοῦ ἐξεφόρτωσε καὶ ἐφόρτωσεν εἰς τὴν Βομβάν, τὴν Κεϋλάνην καὶ τὴν Καλκούτταν, εἶχεν ἐπανεῖλθῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Λίβερπουλ, ὅπου ἦτο νηολογημένος. Εἰς τὸν Εἰρηνικὸν δὲν εἶχε μεταβῇ. Καθησύχασεν ἐπομένως ὁ Χάρρης Μάρκελ, σκεπτόμενος ὅτι ἐν ἀνάγκῃ ἤμπορούσε νὰ περῇ ἐκεῖ κάτω ὡς ὁ πλοίαρχος Πάξτων ὁ ἴδιος.

(Ἐπεται συνέχεια)

N. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

«ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ»

Ἀγαπητοί μου,

Ἦν συμβουλήν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν βλέπομεν συχνὰ εἰς τὰς ἐτικέτας διαφόρων φαρμάκων, ποτῶν, ἐδωδίων, καλλυντικῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν βιομηχανίας, νομίζω ὅτι ἤμπορούσεν ἐξίχετα νὰναγράψῃ εἰς τὴν προμετωπίδα τῆς καὶ ἡ καλὴ μας Διάπλασις: «Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.» Ὅθ' ἦτο συμβουλὴ καὶ προειδοποίησις, καθόλου περιττὴ, ἂν ὅχι διὰ τοὺς συνδρομητάς της, τοῦλάχιστον διὰ τὸ κοινόν. Διότι τώρα ἐσχάτως αἱ ἀπομιμήσεις της ἐπληθύνθησαν. Καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ἐκδίδονται ἓνα πληθὺς περιοδικὰ, ἄλλα τάχα διὰ μικροῦς, ἄλλα δὲ διὰ μεγάλους, τὰ ὅποια περιοδικὰ δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ πιθηκίζουν, νὰ πομιμοῦνται, νὰντιγράψουν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὴν «Διάπλαιν».

Τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς ὕλης, ἡ αὐτὴ κατὰστασις, ὁ ἴδιος ὀργανισμός, τὰ ἴδια συστήματα. Οἱ ἐκδότες των, οἱ ὅποιοι, φαίνεται, ἀγαποῦν τὰ ἐτοιμα, κυττάζουν τὸ καμὴν ἡ Διάπλασις, διὰ νὰ το κάμουν ἀμέσως καὶ αὐτοί. Ἐσπάρθωμα ἡ Διάπλασις; Ἐσπάρθωμα

καὶ αὐτοί. Μικρὰ Μυστικὰ ἡ Διάπλασις; Μικρὰ Μυστικὰ καὶ αὐτοί. Εἰκόνας βραβευμένων ἡ Διάπλασις; Εἰκόνας βραβευμένων καὶ αὐτοί. Οὕτως ἡ μίμησις ἐπεκτείνεται εἰς ὅλα τὰ σημεῖα, εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας. Καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ σας ἀναφέρω τὸ ἐξῆς, διὰ νὰ ἐνοήσετε ὅλα τὰ ἄλλα: ἐπειδὴ ἡ Διάπλασις ἔχει ἓνα Φαῖδωνα, ὁ ὁποῖος γράφει: «Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολάς», κάποιον περιοδικὸν ἐδῶ πτεσεν ἓνα τῶν συνεργατῶν του Φαῖδρον καὶ τὸν ἐχειροτόνησε καὶ αὐτὸν ἐπιτολογράφῃ! Μόνον ὁ Ἀνανίας μας εἴμπορεῖ νὰ καυχῇ ὅτι ἔχει μείνῃ ἕως τώρα ἀμίμητος... Ἀλλὰ, ποῖος μᾶς ἐγυῖται, διὰ δὲν θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ μέλλον καὶ Πέμπτας ἀντὶ τῶν Κυρίων τῆς Διαπλάσεως, καὶ κανένα Ἐμβλημα ἀντὶ τοῦ Σήματος, καὶ καμμιὰν Μαγδαληνὴν ἀντὶ τῆς Μάρθας, καὶ κανένα Μισαήλ ἀντὶ τοῦ Ἀνανία, καὶ καμμιὰν Χριστοῦν ἀντὶ τῆς Πίσσεως;

Ἡ Διάπλασις βέβαια δὲν ἔχει νὰ ζημιωθῇ τίποτε σπουδαῖον ἀπὸ τὰς ἀπομιμήσεις. Γελά, ὅταν πῖπτουν ἔτι χέρια τῆς αὐτῆς τῆς φύλλας, τὰ ὅποια νομίζεις ὅτι συντάσσουν οἱ τετράχειροι σύντροφοι τοῦ δόκτωρος Γιοχάουζεν. Καὶ γελά, διότι αἱ ἀπομιμήσεις αὐταὶ ὁμοιάζουν μᾶλλον μὲ παρῳδίας, μὲ παιδιὰς, χωρὶς σοβαρότητα καὶ χωρὶς σημασίαν, διότι οἱ μιμηταί, ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ, περιορίζονται μόνον εἰς τὰς ἐπιφάνεις, χωρὶς νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ διατηρήσουν καὶ τὴν οὐσίαν. Ὡ, εἴμπορεῖτε νὰ εἰσθε βέβαιοι, ὅτι κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ περιοδικὰ, τὰ πομιμοῦμενα εἰς ὅλα τὴν Διάπλαιν, κανὲν δὲν ἔχει καὶ τὴν χρίν τὴν Διαπλάσεως. Μόνον εἰς ἓν πρᾶγμα δὲν εἴμπορουν νὰ μιμηθοῦν τὴν Διάπλαιν: εἰς τὴν πρωτοτυπίαν. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ κυριώτερον. Τὸς λείπει ἐπομένως ἡ ξεχωριστὴ ἰδιότης των φυσιογνωμίας, ὅπως τὴν εἶχε, τὴν ἔχει καὶ ὁ καθέξῃ ἡ καθέξῃ τῆς Διαπλάσεως. Ὅτι πορουν, ὅτι δείχνουν, εἶνε δάνειον καὶ ξένον. Καὶ ἀρκεῖ νὰ εἶδε κανεὶς ἓν μόνον φύλλον τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴν εἶνε ἡλίθιος ἐκ γενετῆς, διὰ νὰ ἐνοήσῃ ἀμέσως ὅλην τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ψευδοῦς καὶ τοῦ ἀληθοῦς, μεταξὺ τοῦ γνηστοῦ καὶ τοῦ νόθου. Δι' αὐτὸ ἡ Διάπλασις πρέπει νὰ εἶνε ἡσυχη, καὶ ὅχι μόνον ἡσυχη, ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανη, ὅταν βλέπῃ τὰς ἀθρόας ἀπομιμήσεις, — τὸ ὅποιν σημαίνει ὅτι αἱ καινοτομίαι τῆς εἶνε καλὰί, ἀφοῦ εὕρισκουν τόσους καὶ τόσους μιμητάς...

Ἐν τούτοις, πολὺ θὰ ἤθελα νὰ πειθύνω μίαν ἐρώτησιν πρὸς τοὺς ἐκδότες τῶν διαπλάσεων τῶν περιοδικῶν: Νομίζουν ὅτι εἶνε δίκαιον, ὅτι εἶνε σωστὸν καὶ ἠθικὸν αὐτὸ που κάμνουν; Ἐπιτρέπεται νὰντιγράψῃ κανεὶς

τὴν ξένην ἐργασίαν, νὰ ληλατῇ τὴν ξένην πνευματικὴν ἰδιοκτησίαν, — (ὁ ὀργανισμός, τὸ σχέδιον ἐνὸς περιοδικοῦ εἶνε πνευματικὴ ἰδιοκτησία,) — καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει εἰδικὸς Νόμος προστατέων καὶ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἰδιοκτησίας, νὰ οἰκαιοποῖται εἰς μίαν στιγμήν καὶ νὰ ἐκμεταλλεῖται, ὅτι ἄλλοι ἐμόχθησαν, ἴδρωσαν, ἐξηνύκτισαν ἐπὶ εἰκοσιπέντε χρόνια, διὰ νὰ ἐπινοήσουν καὶ νὰ συνδυάσουν; Καὶ θὰ ἦσαν ἐκεῖνοι εὐχαριστημένοι, ἂν ἔφαρξεν ἐφωτίζοντο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἐφεύρουν κατὶ καλὸν καὶ πρωτότυπον, καὶ ἂν το ἄρπαζεν ἀμέσως νὰ το ἐκμεταλλεῖται ἓνας ἄλλος;

Δὲν το πιστεύω, ὅχι, δὲν το πιστεύω...

Ἀδιόφορον. Οἱ μιμηταὶ εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον των. Ἡ Διάπλασις ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν των ὄλην τὴν εἰκοσιπενταετη ἐργασίαν τῆς καὶ κανὲν «ἐνδίκον μέσον» ἐναντίον των. Ἀλλ' ἂν δὲν τὴν υπερασπίξῃ ὁ Νόμος, δὲν εἶνε δίκαιον νὰ τὴν υπερασπίξῃ ἡ οἰκογένειά της; Σεῖς λοιπὸν, τὰ παιδιὰ τῆς, δὲν πρέπει ποτέ, κατ' οὐδέν, τρέπον καὶ διὰ κανένα λόγον, νὰ ὑποστηρίξετε τοὺς μιμητάς. Ὅσακις τυχὸν ἀνακαλύπτουν τὸς διευθύνσεις σας καὶ σας στέλλουν τὰ φύλλα των διὰ νὰ γίνετε συνδρομηταί, νὰ τα ἐπιστρέψετε μετὰ τὴν υπερέφρανον σημείωσιν: «Ἐβίμεθα συνδρομηταί τῆς Διαπλάσεως!» Δὲν θὰ ἦτο ἡ ἐσχάτη ἀδικία, ἂν ἔχανε ποτὲ ἡ Διάπλασις, ἐξ αἰτίας τῶν μιμητῶν, ἔστω καὶ ἓνα μόνον συνδρομητήν;

Λοιπὸν... «ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις!»

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΣΚΥΛΟΙ

(Μῦθος)

Δύο σκύλοι ἦσαν χωρὶς κύριον. Τοὺς ἐφώναξεν λοιπὸν καὶ τοὺς εἶπαν νὰ ἐκλέξῃ ὁ καθέξῃς τὸν κύριόν του. Ὁ πρῶτος ἐδιόλεξε ἓνα βασιλεῖα καὶ ὁ δεύτερος ἓνα ζητιάνον.

— Γιατὶ ἐπροτίμησες τὸν ζητιάνον, ἡρώτησε τότε ὁ πρῶτος, ἐνῶ ἤμπορούσες νὰ γίνῃς ὁ σκύλος ἐνὸς βασιλέως;

— Διότι, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, ὁ βασιλεὺς θὰ φροντίξῃ πολὺ ὀλιγώτερον διὰ τὸν σκύλον σου, παρ' ὅσον θὰ φροντίξῃ ὁ ζητιάνος. Ὁ σκύλος τοῦ ζητιάνου πάντοτε πηγαίνει συντροφίᾳ μετὰ τὸν ἀφεντικόν του, καὶ ἔπως περῇ αὐτὸς ἐστὶ περῇ καὶ ὁ σκύλος του· ἐνῶ ὁ βασιλεὺς ἔχει τόσας ἀσχολίας διαρκῶς μὲ τὰς υποθέσεις τοῦ κράτους, ὥστε δὲν ἔχει καιρὸν οὔτε νὰ κυττάξῃ τὸν σκύλον του. Δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ προτιμῶ καλλίτερον νὰ με ἀγορᾷ ἓνας ζητιάνος, παρὰ νὰ με παραμελῇ ἓνας βασιλεὺς.

έως το γειτονικό χωριό, πού έχαννε πολύ συχνά ο πατέρας του. Έτρεξε στο πλευρό του, και τον έπιασε από το μακρύ μανίκι του να τον κρατήσει, μιά στιγμή.

— Πατέρα, θά είμαι πολύ καλό κορίτσι, όσον καιρό θά σε περιμένω να γυρίσεις; σε παρακαλώ λοιπόν να μου φέρεις ένα δώρον.

Όταν ο πατέρας έγύρισε το κεφάλι του να ξαναδῇ διά τελευταίαν φοράν τήν κλαμμένη γυναικά του και το χαρωπό και γελαστό παιδί του, ένοιωσε κάτι σαν να τον έτραβούσε κάποιος από τὰ μαλλιά να μὴ φύγῃ τόσον σκληρὸς ἥτο ὁ χωρισμός των, διότι ποτὲ δὲν εἶχαν χωρισθῇ προηγουμένως. Ἦτον ἔμως ἀνάγκη νὰ φύγῃ, διότι τὸ μὴνυμὰ που ἔλαβεν ἦτο βασιλικὴ προσταγή. Έσφιξε τὴν καρδιά του, καὶ το ἔπῃρε ἀπόφασι, κ' ἔστρεψε κ' ἐτράβηξε γρήγορα ἀπὸ τὸ περιδολάκι, ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ἡ γυναικά του ἀρπαξε τὸ παιδί στὴν ἀγκαλιά της, κ' ἔτρεξε ὡς τὴν ἐξώπορτα, καὶ τον ἐκύτταζε ἀπ' ἐκεῖ, ἐνῶ αὐτὸς ἔπῃρε τὸν κατήφορο ἀνάμεσα σὰ δένδρα, ὡς πού ἐχάθηκε μέσα στὴν καταιγίδα καὶ δὲν ἐφαίνετο παρὰ τὸ μυτερὸ σκουφάκι του, ὡς πού ἐπὶ τέλους ἔσβυσε κ' αὐτό.

(Ἐπειτα συνέχεται)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ποῖον ψευδῶνυμον σὰς ἀρέσεις καλλίτερος;
(18α Διαπλάσις τοῦ 1903, φ. 52, σελ. 417)

Ολίγοι, πολὺ ὀλίγοι, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῶν ψευδῶνυμων. Μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου — τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, — ἔφθασαν εἰς τὸ γραφεῖόν μου μόνον 204 ψηφοδέλτια. Δὲν ἤξευρον εἰς τί πρέπει νὰ ποδώσω αὐτὴν τὴν σπάνιν τῶν ψηφοφόρων. Ἰσως πολλοὺς ἐδυσκόλευσεν ἡ κατασκευὴ τοῦ ψηφοδελτίου, τὸ ὅποῖον τίς οἶδε πῶς ἐφαντάζοντο! Ἰσως πολλοὶ νὰ εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀμνηχανίαν ἐκλογῆς, ὥστε νὰ μὴ κατάρθωνται νὰ σχηματίσουν γνώμην καὶ ψῆφον μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας. Εἰς αὐτοὺς ἂς προσθέσωμεν τώρα καὶ τοὺς ἐκνηρούς, τοὺς ἀναβλητικούς, οἱ ὅποιοι ἔχασαν, χωρὶς νὰ το καταλάβουν, τὴν προθεσίαν. . . Ἀδιόφορον καὶ με τοὺς ὀλίγους ἡ ψηφοφορία ἐγένεεν. Ὑποθέτω, ὅτι καὶ διπλάσιοι ἂν ἐλάμβαναν μέρος, πάλιν τὸ ἴδιον ψευδῶνυμον θὰ ἐπλεονοψήφουσαν. Ἐπιτέλους ἂς ἐλπίσω, ὅτι εἰς τὴν προσεχῇ ψηφοφορίαν τῶν ψευδῶνυμων τοῦ 1904, οἱ ψηφοφόροι θὰ εἶνε πολὺ περισσότεροι.

Ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἔδωκε τὰ ἑξῆς Ἀποτελέσματα:

Α' Βραβεῖον:	ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ με ψήφους 36
Β' Βραβεῖον:	
	Μυροδόλος Χαραυγὴ " 23
	Ἀετός τῆς Ἑρήμου " 12
Γ' Βραβεῖον:	
	Δουλοῦδι τῆς Καρδιάς " 10
	Κυανόλευκος Σημαῖα " 9
	Ὀνειροπόλος Ψυχὴ " 8
Ἐπαινος:	
	Σημαῖα τῆς Ἐλευθερίας " 6
	Φίλημα τοῦ Κύματος " 6
	Ἡλεκτρικὸς Σπινθήρ " 5
	Ὀνειροπόλος Ψυχὴ " 5

Εὐφημος Μνεῖα:

Ἑλληνικὸν Ἐδαφος (με ψήφους 3), Ἑλληνοπούλα (ψ. 3), Ζῆτω ἡ Ἑλλάς (ψ. 3), Παρηγόριος Ἀγγελος (ψ. 3), Φθινοπωρινὸν Ῥόδον (ψ. 3), Ἀθάνα Καρδιά (ψ. 3), Ἑλληνοπαῖς (ψ. 2), Λάτρις τοῦ Ὁραίου (ψ. 2), Ἀταβύριον Ῥόδου (ψ. 2), Δόξα τῆς Ἑλλάδος (ψ. 2), Ἰδανικὴ Γλυκεῖα (ψ. 2), Πνοὴ τῶν Ἀγγέλων (ψ. 2), Παλλοῦσα Καρδιά (ψ. 2), Λόφος τοῦ Γάιου (ψ. 2), Φίλη τῶν Καλῶν (ψ. 2), Ἰππότης τοῦ Μεσαίωνα (ψ. 2). — Ἐν δὲ ψήφοι...

Οἱ ἐπόμενοι ἔλαβον ἀπὸ μίαν ψῆφον: Ἀεράκι τοῦ Βουνοῦ, Αἰμοσταγὴς Χρωστήρ, Ἀκρίτας, Ἀριελ, Ἀομα Νηρηίδας, Βαρυαλγοῦσα Ὁρρανὴ, Βιολέττα τοῦ Χελμοῦ, Γλυκεῖα Πατρίς, Ἑλλην Ἀθλητής, Ἑλληνικὴ Ναυαρχία, Δαφνοστεφὴς Ναυαρχος, Ἑλληνικὴ Σημαῖα, Ἑλληνικὴ Ψυχὴ, Ἑλληνικὸν Αἶθμα, Ἡλιακὴ Ἀκτίς, Κελαϊδίστρα, Κερδῶς Ἑρμῆς, Κονκονορθερμεμένος, Κυρία μὲτὰς Καμελίας, Λόρδος Χόπ, Μαῦρος Ἀετός, Μεγαλοπρεπὴς Φύσις, Μεγιστεῖς, Πέτρα Σκαρδάλου, Πικραμένη Καρδούλα, Πνεῦμα τῆς Ἀντιλογίας, Πνοὴ τοῦ Ζεφύρου, Πρίγκιψ τῆς Ἐπταλόφου Ροδία Κυνηγεῖς, Ρομαντικὴ Καρδιά, Στέφανος Κότινος, Στιγγίλλα, Ταπεινὸ Γίαιεμ, Ἐπερήφανος Ἰππεύς, Φιλόπατρις Ἰάς, Χρυσὴ Ἀρπα, Χρυσόροδος Πακτωλός, — Ἐν δὲ ψήφοι.

Οἱ ἐπόμενοι ἐψήφισαν τὰ ἑξῆς αὐτῶν ψευδῶνυμα: Ἑλληνικὸν Ἐδαφος, Ἐσπερία Ἀῦρα, Κεντρί, Λέων τῆς Χαιρωνείας, Δουλοῦδι τῆς Καρδιάς, Μεγαλὴ, Νιαγάρας, Ποῖος Εἶμαι, Ταπεινὸ Γίαιεμ. — Ἐν δὲ ψήφοι.

Οἱ κτλ. ἀριθμοὶ ψηφοδελτίων: 204

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ συμφώνως πρὸς τὴν προκήρυξιν, ὁ Ἀ γ γ ε λ ο ς τ ῆ ς Ἀ γ α π ῆ ς ἀνακηρύσσεται ὡς τὸ καλλίστον ψευδῶνυμον ἐκ τῶν δημοσιευθέντων μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1903, ὁ δὲ κάτοχός του δικαιούται νὰ λάβῃ ὅποιον τὸν κερδίσῃ ἐκ τῶν τῆς Β' Περιόδου, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν του, ἂν μου στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του.

Ἐπίσης πρὸς τοὺς 26, τοὺς ψηφίσαντας τὸ βραβευθὲν ψευδῶνυμον, στέλλεται σήμερον ταχυδρομικῶς ἅνα ἓν «Βιβλίον Συμπεριφορᾶς».

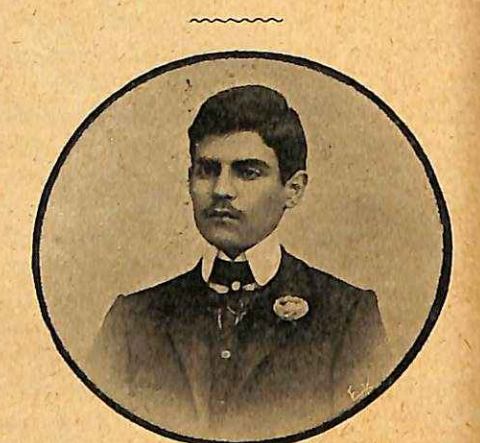
Πρὸς τοὺς ψηφίσαντας τὰ ἴδια τῶν ψευδῶνυμα, παρατηρῶ ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ψηφοφορίας μας. Λέγουσι, ὅτι ἀγαποῦν καὶ προτιμοῦν τὸ ψευδῶνυμον τῶν ἀπ' ὅλα, ἀφοῦ αὐτοὶ το ἐ-

ξέλεξαν καὶ το ἔχουν. Ναί, ἀλλ' ὅλοι ἡμποροῦσαν νὰ εἰπουν τὸ ἴδιον, καὶ ἂν ὅλοι ἐψήφισαν με τὴν ἰδίαν σκέψιν καὶ με τὸν ἴδιον ἐγωισμόν, καθεὶς τὸ ἰδικόν του ψευδῶνυμον, τί θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα; Μία τρύπα στὸ νερό. . . Ὄστε, ὅταν ἐρωτῶ: «Ποῖον ψευδῶνυμον σὰς ἀρέσει καλλίτερος;» ἐννοῶ πάντοτε: «μὲ τὰ τὸ ἰδικόν σου.» Γνωρίζετε τί κάμνουν εἰς μερικὰ Σχολεῖα, ὅταν προκεῖται νὰ ὑποδειχθῇ ὁ καλλίτερος τῆς τάξεως ὑπὸ τῶν συμμαθητῶν του; Ἐκαστος ψηφοφόρος ὑποχρεοῦται νὰ γράψῃ ὡς πρῶτον τὸν ἐξυτόν του καὶ ὡς δεῦτερον ἓνα ἄλλον. Καὶ ὅποιος πάρῃ τὰς περισσότερας ψήφους διὰ δεῦτερος, ἀνακηρύσσεται πρῶτος. Σιωπηλῶς, τὸ ἴδιον γίνεται καὶ εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῶν ψευδῶνυμων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΠΡΟΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ὑπὸ τὰ ψευδῶνυμα: Χαλκιδεδὲς Αἰμοκοντόρος, Ἀντὼν Γκατὲ καὶ Διαψευθεῖσα Ἑλπίς

Τυχὼν: Α' Βραβεῖον εἰς τὸν 74ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων, Α' Βραβεῖον εἰς τὸν 76ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Ἀσκήσεων, καὶ τοῦ Α' Βραβεῖου τῶν Εὐσημῶν τοῦ ἔτους 1901.

(18α Διαπλάσις 1903, σελ. 183, 355, 367)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Διδασκάλισσα: Τοτό, πέ μου ἓνα ὄνομα οὐσιαστικόν.
Τοτός: — Γεώργιος.
Ἡ Διδασκάλισσα: — Πολὺ καλὰ. Πέ μου τώρα καὶ ἓν ἐπίθετον.
Τοτός: — Παπαγεωργίου!

Ἐστῆθη ὑπὸ τῆς Παιδαγωγικῆς

Μεταξὺ Κουφιόκεφαλαιδων:

— Γιατί ἔδωκες τὸ πόδι σου;

— Εἶδα στὸν ὕπνο μου ὅτι ἐπάτησα ἓνα καρρὶ καὶ τόσο μοῦ ἐπόνεσε τὸ πόδι ὥστε τὸ ἔδωσα.

— Καλὰ νὰ πάθῃς. Γιατί νὰ κοιμᾷσαι ἐυλόητος;

Ἐστῆθη ὑπὸ τοῦ Μαῦρου Ἀστῆρος

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, ἡ ἐν γυνόσει τῆς Διαπλάσεως, οὐδέποτε ἐστάλη πρὸς συνδρομητὰς τῆς ὡς δείγμα φύλλον ἄλλου περιοδικοῦ. Ὅσοι τυχὼν ἔλαβαν τοιοῦτον με τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωσαν μὴ ὡς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ μάθουν ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν ὑπεξηρέθη, εἴτε ἐκ τοῦ τυπογραφείου ὅπου τυπώνονται αἱ ταινίαι, εἴτε ἐκ τοῦ Γραφείου, ὅπου φυλάσσονται, καὶ ὅτι κατὰ συνήθειαν ἡ Διάπλασις οὐδέποτε γινώσκει ἔχει τοὺς πράγματι, οὐτε ποσὸς συνιστᾷ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς τὰ οὕτω στελλόμενα πρὸς αὐτοὺς φύλλα. Ἀπεναντίας, τοὺς παρακαλεῖ νὰ τα ἐπιστρέψουν πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς τῶν καὶ νὰ τη δεῖν τὰ δνόματα τῶν περιοδικῶν αὐτῶν, διὰ ν' ἀνακαλύψῃ πῶθεν προέρχεται ἡ μυστηριώδης αὐτὴ ὑπεξαίρεσις τῶν ταινιῶν, καὶ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς.

Σήμερον τελειοῦναι ὁ πρῶτος γύρος τῶν Πνευματικῶν καὶ Ἀσκήσεων, δηλαδὴ ἔχω ἤδη δημοσιεῖσθαι ἀπὸ μίαν Ἀσκήσιν ἐξ ὧν τῶν Συλλογῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Α' Ἑξαμήνης. Ὡστε, ἂν δὲν εἶδε κανεὶς Ἀσκήσιν τοῦ οὗτε εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Συλλογὴ του δὲν ἐλήρθῃ.

Ἰδοὺ μερικὰ ὥραται ἀπαντήσεις ἀπὸ τὸ Λεῦκωμα Μικρῶν Μυστικῶν, τὸ ὅποῖον, διὰ τῶν ἀνταλλαγῶν, ἐσχημάτισεν ὁ Ἑλληνοπαῖς. «Ποῖον ἄρμα σὰς ἀρέσει περισσότερο; — Συγγνώμην... ἔγω ἱμνούνειζαν ἢ Ἰσημεριὸς τοῦ Κόσμου.» «Ποῖον ἄνθος; σὰς εἶνε προσφιλέστερον; — Ὅποιο γίνεται... γλυκὺ.» (Διονυσία Πηγῇ.) «Ποῖο χρώμα ὀρθαλμῶν καὶ κόρης προτιμᾷς; — Δυστυχῶς, μόνον τὰ μαλλιά βάφομαι.» (Κεντρί.) «Εἰς τί σὰς ἀρέσει νὰ καταγίνεσθαι; — Ναι, νομίζω καλὴν μπουρὴ.» (Ἰαχὴ Μαργαρίτα.) «Ποῖαν τυχὴν θεωρεῖτε ὡς περισσότερον ἱξιολύπητον; — Τὴν τῆς Τύχης, διότι, ὡς λέγουσι, εἶνε τυρλή.» (Ἰ. Ἀρχικαλαμπουριστής.) «Ποῖον ἔθνος ἀγαπᾷς περισσότερο; — Τοὺς Κορίους, ἥτις νὰ πῶ, μὴ ἀρχισα νὰ εἰσῶμαι.» (Ἀταβύριον Ῥόδου.) «Τί ἠρέσατε νὰ εἰσθε; — Πτηνὸν διὰ νὰ μὴ πληθύνῃ μέσα μεταφορᾶς.» (Ἀθάνα Καρδιά.) Καὶ ἐν αὐτοῖς: «Λέγουσι πῶς τὴν τυχὴν ἀπὸ τὰ μαλλιά εἶναι ὅμοι, βέβαιος ἐστίν, δὲν φορεῖ περρούκα;» (Νεράϊδα τῶν Σπεσιῶν.)

Ὅσον διὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρομείου σας, Ἑλληνοπαῖς, ὁ ὅποῖος δὲν ἐννοεῖ νὰ δέχεται τὰ τετραδία σου ὡς ἐντυπα, εἴμπορεῖς νὰ το εἴπῃς ἐκ μέρους μου, — καὶ νὰ του δείξῃς τὴν ἀπάντησιν μου αὐτὴν, — ὅτι συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως ἀνταλλάσσομεν Μ. Μυστικὰ, ὑπάρχοντα, ἂν ἔχῃ καὶ εἰς τὰς πέντε, βεβαίως ὅμοι; εἰς τὰς τρεῖς Ἡσπερίους: Εὐρώπην, Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, καὶ ὅτι εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεία τοῦ κόσμου, ἑλληνικά, τουρκικά, ἀγγλικά, γαλλικά, αὐστριακά, ρωσικά κτλ., τὰ Μικρὰ Μυστικὰ γίνονται δεκτὰ ὡς ἐντυπα. Ἀφοῦ δὲ καὶ εἰς τὰ Ταχυδρομεία Ἀθηνῶν γίνονται δεκτὰ ὡς ἐντυπα, δὲν βλέπω τὸν λόγον διατί νὰ κάμνῃ ἐξαίρεσιν τὸ ἰδικόν σας Ταχυδρομεῖον.

Με χαρὰν μου ἀναγγέλλω, ὅτι καὶ ἄλλος Σύλλογος, ἰδρυθὲν ἐν Ἀλαρίσῃ, α Ἑλπίς ὀνομαζόμενος, με πρόεδρον τὴν Ἀλεξάνδραν Ἀλαρίσσην. Γραμματεῖα τῆς Μαρίας Παπαϊωάννου καὶ ταμίαν τὴν Ἠλέκτραν Ἰσααδρόβου. Ἡ Ἑλπίς ἔχει δύο σκοποὺς, τὴν διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τὴν ἐγγραφήν ἀπὸρων. Εὐχαριστῶ τὰς ἰδρυτρίδας καὶ τὰ μέλη διὰ τὰς ἐνεργείας των, καὶ εὐχομαι νὰ ποιεῖτε πραγματικὸς ὁ Σύλλογός των — καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ δυνεῖόν του, — ὅτι ἡ «Ἀγάπη εἶνε Ἀρσένισ».

Ἀμπερὰ ἡ πρότασις σου, Μικρὴ Ἀθληρίτα, ἂν τὴν ἐπραγματοποιούσα, ξέυρεις: τί θὰ

συνέβαινεν; εἰς μερικὰ ξένα Κράτη θάπηγορεύετο ἡ εἰσοδος; τῆς Διαπλάσεως. Φαντάσου δὲ πόσον θὰ σ' εὐγνωμονούσαν οἱ ἐκεῖ Ἑλληνοπαῖδες, ὅταν θὰ ἐγένετο αἰτ' ἂν στερηθῶν τὸ προσφιλέστερον των ἀντήνωμα!

Ἡ συμβουλὴ μου, Μπάριπα Λιγάρδε [Ε], εἶνε νὰ μὴν ἀλλάξῃς τὸ ψευδῶνυμόν σου. Τόμου: «Βιβλιοθήκη» δὲν ἐκδίδω συχνά, διότι εἶνε πολυδάπανος καὶ τὰ ἐξοδὰ τῶν δὲν καλύπτονται διχαίς. Ἐλπίσω ὅτι φέτος θὰ ἐκδώσω ἓνα τόμον «Παιδικῶν Θεάτρων». Ὁ κ. Κουρετῆς; ἔνεκα τῶν ἀτυχῶν του, δὲν εὐχαρίστῃ νὰ γράψῃ συχνά, πάντοτε ὅμοις εἶνε μεταξὺ τῶν συνεργατῶν μου.

Σὲ δὲν σελοῖται, με τὸ πυκνὸν τῆς γράψιμον (τὴ καίμενα τὰ μάτια μου), ὅλα μοῦ τὰ εἶπεν ἡ ἀγαπητὴ Μόνωσις [ΕΕ]. «Οἱ ἐξήνταμοι: τὸ Σῆμα, ὅτι οἱ εἰς τὸ ἔξῃ; δημοσιεύοντες τὰς εἰκόνας των βραβευμένοι πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἰσοσημασμένοι» διὰ τῆς ὑπερήρεσεν ἡ ἐφετερινὴ ὕλη διὰ τὸ ἐνόμισεν ὅτι εἶνε παλαιὰ μου φίλη, ἀφοῦ συμπληροῦνται τρεῖς ἔτη ἀφ' οὗ με πρωτογνώρισεν, ἀλλ' ἀφοῦ εἶπα ὅτι τὸ Σῆμα ἦτο Μητὴρ εἶνε συνδρομητρίτριά μου ἐπὶ 13 ἔτη, ἐνόησεν ὅτι αὐτὴ εἶνε πολὺ νέα. Πόσον μ' εὐχαρίστησε τὸ γραμματάκι τῆς, ὅστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν πού εἶχε νὰ μου γράψῃ!

Δὲν το ἤξευρα ὅτι εἶσαι καὶ ποιητὴς, Μαῦρε Ἀετὶ! Καὶ τί ἐκτενὲς ποίημα! Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν ὑπομονὴν νὰ καταστρώσων περισσότερους ἀπὸ δέκα-εἴκοσι στίχους. Ἀλλὰ σὺ ἔγραψες ὁλόκληρον ἔπος. Ἐχει μερικὰ μέρη πολὺ ἐπιτυχημένα. [ΕΕ] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν.

Δὲν ἔπαιαν τὰ μάτια σου, Ναυτοπούλα τοῦ Μεσολογγίου [Ε], ἂν δὲν ἀνεκάλυψεν εἰς τὸν Ὄζυρον ὁδηγία πρὸς λύσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Τοιαῦτα ὁδηγία ἐδημοσιεύθησαν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν τόμον μου τοῦ 1902, καὶ σοῦ τον συνιστῶ, καθὼς εἰς ὅλους τοὺς νέους μου φίλους, ὅσοι θελοῦν νὰ μάθουν ὅχι μόνον νὰ λύουν ἀλλὰ καὶ νὰ συνθέσων Πνευματικὰς Ἀσκήσεις. Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ὑπερήρεσε.

Ἐξυπνοτάτη ἡ ἐπιστολή σου, Λόρδε Χόπ [Ε]. Τώρα βέβαια ἡ ἱμνούνειτς θὰ σου ἐπέρχεται καὶ τὰ εὐσημα δὲν θὰ σου χρειάζονται ὡς ἱατρικά. Ὅτι εἶνε ὅμοις ἀδίκαια νὰ μὴ σοῦ τα δώσω, ὅστερ' ἀπὸ τέτοιο γράμμα.

Φαντασθῆτε ἐνθουσιασμὸν ὁ νέος μου φίλος Βασίλειος Κόκκας. Μ' ἐρωτᾷ ἂν ἡμπορῇ νὰ μου στείλῃ ἀπὸ τώρα τὴν συνδρομὴν τοῦ 1905! — Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, καλὸν μου φίλε, ἀλλ' ὅπως δὲποτε εἶνε ἀκόμη ἐνωρίς. . .

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδῶνυμα των, δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς, τοὺς νέους μου φίλους: Ἀπόγονον τοῦ Πέτρου (Κ. Ν. Ο. αὐτὸ ἐξέλεξα) με διαθετὴ λαμπρὰ ἡ πρώτη σου ἐπιστολή) Βασιλέα τῶν Χρυσάνθεμων (Σ. Ε.) Ἑλπίδα τοῦ Μέλλοντος (Ε. Α. Σ.) Κυκλόβορον (Ε. Β. Α.) αὐτὸ ἥτο τὸ καλλίστερον, καὶ ὅχι ἐκεῖνο πού σημειώσας εἰς τὰς λύσεις σου) Ναυαρχὸν Ἀλέξη (Χ. Γ. Α. διὰ δεκαπέντε τετραδία Μ. Μυστικῶν πρέπει νὰ στείλῃς ὁρ. 2, χωρὶς νὰ προσθέσῃς τίποτε διὰ ταχυδρομικά) Ἀγαλλία (Γ. Α. Π.) Σατάν (Π. Γ. Κ.) Μικρὸν Τεγγιτάκι (Σ. Σ.) Ἀῦρα τῆς Λαμίας (Α. Θ. Π. αὐτὸ ἐξέλεξα) Χρυσόκαμαροκέντηρον (Π. Α. Τ. σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις: τὸ λάθος διωρθώθη) καὶ Μαρίαν Ἀρτοναγέστην (Α. Π.).

Παρακαλεῖται ἡ φίλη μου Κ. Α. διὰ τὴν ὁποῖαν εἰς τὸν Τον φυλλάδιον ἐνέκρινα κατὰ λάθος τὸ ψευδῶνυμον Γλυκεῖα Ἑλπίς, νὰ μου στείλῃ ἄλλα ψευδῶνυμα πρὸς ἐκλογὴν, διότι αὐτὸ δὲ εἴμπορεῖ νὰ το ἔχῃ. Πρὸ πολλοῦ τὸ Γλυκεῖα Ἑλπίς ἀνήκει εἰς ἄλλην φίλην μου, πολὺ ἀγαπητὴν καὶ πολὺ γνωστὴν εἰς τὸν κύκλον μας διὰ τὴν μακρὰν καὶ ὥραϊον τῆς δράσιν. Δὲν τὴν εἶχα λησμονήσῃ βεβαίως!

ἐνόμισα ὅμοις, ὅτι ἐπειδὴ εἶχε πολὺν καιρὸν νὰ μου γράψῃ, ἐπειδὴ ἀπὸ τινος τὸ φύλλον στέλλεται πρὸς τὸν μικρότερον ἀδελφόν της, ἐπειδὴ ἐκείνη τώρα εἶνε νεάνις με κότσον καὶ με μακρὰ — ὅπως ἡ ἰδία μου τὸ ἀνῆγγελε κάποτε, — ἐνόμισα λέγω, ὅτι ἀπεσῆθη ἐκ τοῦ κύκλου μας, καὶ συνεπῶς ὅτι ἡμποροῦσα νὰ δώσω τὸ ψευδῶνυμόν της εἰς ἄλλην. Ἐσπευτα πολὺ καὶ ὁμολογῶ τὸ λάθος μου. Δὲν ἐσυλλογίσθην ὅτι καὶ ἀρραβωνιασμένη, καὶ ὑπαδρευμένη ἀκόμη φίλῃ μου, ἐξακολουθοῦν νὰ κρατοῦν τὰ ψευδῶνυμα των καὶ νὰ μεν γράφουν τακτικά. . . Με ὅλον τὴν τὸ δικαίον λοιπὸν ἐδύμωσεν ἡ Γλυκεῖα Ἑλπίς καὶ μοῦ ἔγραψεν ἓνα γράμμα γεμάτον παράπονον καὶ διαμαρτυρίας. Καὶ ὅμοις — θὰ το πιστεύσῃς; — τὸ θυμωμένον αὐτὸ γράμμα μοῦ ἐπροξένησε τὴν μεγαλότεραν χαρὰν. Διότι αὐτὴ, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο παλαιὸν της, μαρτυρεῖ τὴν σταθεράν καὶ ἀκλόνητον ἀγάπην της — καὶ ὅταν βέβαιον ὅτι με ἀγαποῦν ἔτσι, ἂ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς!

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν γίνεσθαι. Λάξουν: τὸ Ἀνθος Ἑλπίδος με τὸν Ἐφρηβὸν τῶν Ἀρτικυθῶν, Πίθηκον τοῦ Βορρῆος, Μαριχὸν Λύχρον, Ναυαρχὸν τῆς Κυρῆος καὶ Στρατηγὸν Μπουλλέρ — ἡ Δωρὶς Παρθένος με τὸν Αἰμοσταγὴ Χρωστήρα, Ἀπελτιν Ναυτήν καὶ Νύμφην τοῦ Σχοινάρα — ἡ Βασίλισσα τῶν Κεμάτων με τὸν Ἰππότην τοῦ Πηλίου, Πικραμένην Καρδούλαν καὶ Ταπεινὸ Γίαιεμ — ἡ Χρυσόροδος Φιλεψὲ με τὴν Μίς Δόγχαν, Μαργαρίταν τοῦ Φάουστ, Κόρην τοῦ Αἰθέρος καὶ Ζό-Ζό — τὸ Φίλημα Σκιᾶς με τὸ Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον. Μαργαμένον Ῥόδον, Φίλημα τοῦ Κύματος καὶ Ζιλ δὲ Μιχρόν — ἡ Μικρὰ Βιολίστρια με τὴν Χαρὰν τῶν Γοιῶν, Ἰδιότροπον Νεανίδα καὶ Χαϊδεμένην Βασιλοπούλαν — ἡ Διονυσία Πηγῇ με τὸν Περιδόλι τῆς Καρδιάς, Δίχρωμον Φούδιαν καὶ Μαῦρον Σύννεφον — ἡ Ἀσπίς τῆς Ἀθηνᾶς με τὸν Λόρδον Κίτσερερ, Γηραιὸν Νεῖλον καὶ Δὸν Καίσαρα τοῦ Βαζάν — ὁ Λόφος τοῦ Γάιου με τὸν Μέλλοντα Δόκιμον, Λάτριδα τῶν Ἀστέρων, Εὐαίσθητον Ψυχὴν, Ἀμαρτυρίδα καὶ Τζιριτζιάντζουλα — τὸ Περιδόλι τῆς Καρδιάς με τὴν Ὀνειροπόλον Ψυχὴν, Παλλοῦσαν Καρδίαν, Ἀττικὴν Μυρσίνην, Σημαῖαν τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἐπος Πέτρον — ἡ Φαίδιμη με τὴν Ἀεροναυτοπούλαν, Μίς Δόγχαν, Ἀριελ καὶ Ἀέτιον Ὅμμα — ὁ Μικρὸς Ἀθλητὴς με τὴν Ἀρτοναγέστην, Ἐκστρατεῖαν, Ζό-Ζό, Ψάνα-Λούλαν, Βοσκὸν τῶν Ἀλπεων καὶ Αἰθὸρ Σισύφου — ὁ Θυμαμένος Κώνωψ με τὸν Αἰ

τὴν ὁδηγίαν μου· εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ εἶσαι θυμωμένος. . . παρὰ μόνον εἰς τὸ ψευδώνυμόν μου.) Ἰσπότην τοῦ Πηλίου (δὲν ἔχω πλέον λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω· ἔστειλα τὸ βραβεῖον τῆς ἀδελφῆς σου· ἐγκρίνω σήμερον τὸ ψευδώνυμόν τοῦ νέου μας φίλου.) Περιβόλι τῆς Καρδίας, Ἐσπερίαν Ἀδραν (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ἔστειλα τὸ Σῆμα.) Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ (ἔστειλα χάρτιν τῶν Ἀύσεων.) Φαίδιμην (διατὶ τὸσον λακωνική· ἐδιάξεο νὰ προτιβῆς τὸ ταχυδρομεῖον;) Μαστίχην τῆς Χίου (ἔστειλα πρὸς τὴν Δαδ Μπ. ἔγραψεν ὁ κ. Π.) Γάτον τῆς Ἀνατολῆς (ἐλπίζω ὅτι ἔλαβες τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Π.) Μαῦρον Ἀετὸν (δὲν δά! ἡ 29η Φεβρουαρίου δὲν εἶνε ἡ ὁμαστική ἐορτὴ τοῦ Ἀνανία, ἀλλ' ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων του.) Νυκτοκράβα, Εὐριπιδὴν Ἀργυροπούλον (ὁ Ἀνανίας σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὴν ὥραϊαν κάρταν.) Σιδὼν (ἔστειλα σὲ συμβουλεύω νὰ μεταχειρίζεσαι καλλίτερα τὴν ἀντωνυμίαν ὁ ὁποῖος, ἢ ὁποία, τὸ ὅποιον, ἀντὶ τοῦ ὅς, ὅ, διότι εἶνε εὐχρηστοτέρα καὶ δὲν κἀνκεῖ κανεὶς λάθος· χαίρω πού σου ἀρέσουν τόσο πολὺ τὰ διηγημάτά μου.) Παραγῆν Ἀγροσυτάτον (σοῦ ἔστειλα τὸ Σῆμα.) Ἀγωνιστὴν Ψυχῆν ([Ε] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολήν· πραγματικῶς, ὁ κύκλος μας φέτος ἠξέβη σηματικῶς, καὶ τοῦτο ὁρεῖται εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ εἰς τὰς συστάσεις τῶν φίλων.) Μεριστορελῆ καὶ συντροφιαν (οἱ εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὰ νέα ξεσπαθώματα· ὥστε ἄλλοι Πράκτορες σὰς ἐπῆραν μερικὸς ἀγοραστὰς σὰς· πόσῃ ὥμῳ ἀγάπῃ μαρτυρεῖ ἡ φράσις σὰς, ἀδὲν πειράζει, ἀφοῦ καὶ πάλιν εἶνε ἀγοραστὰς.) Διγρωμον Φουξίαν (εὐχαριστῶ καὶ πάλιν.) Ἀρμονίαν τοῦ Κόσμου (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· σοῦ ἔστειλα τὸ Σῆμα.) Γλωσσόκοπιδαν ὥραϊον τὸ Παιδί. Πνεῦμα καὶ το δημοσιεύω εἶδες λοιπὸν μετ' ἐκείνου φορεῖ τὸ Σῆμα, ὁ ἐξῆς τοῦ σου; ἔτσι μεθαύριον θὰ το φορῇ; καὶ σὺ.) Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης (ναί, βέβαια ἀλλὰ ὅχι πολὺ, ὅλως ἡμέρας ἀκόμη.) Ἀπαστράπτοντα Μανδύαν, Ἐλένην Φ. Μεταξί (σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις.) Ὁρειοπόλον Ψυχῆν (ἡ ὁποία δὲν εὐρίσκει λέξεις νὰ περιγράψῃ τὰς ἐκ τοῦ Σῆματος ἐνυπόψεις· τῆς, τῶν, ἰδόντων αὐτὸ καὶ ἰδίως τῶν οἰκείων τῆς.) Πρίγκιπα τῆς Ἐπιταλφῶν ([Ε] διὰ τὴν ἔμμετρον ἐπιστολήν.) Χειμωνιάτον Ἠλίον (σοῦ ἔδωκε λάθος καὶ δὲν σοῦ ἔστειλα τὸ Σῆμα· μόλις ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου ἔσπευσα νὰ σοῦ το στείλω, καὶ βεβαίως τώρα θὰ το ἔλαβες· αὐτὰ δὲν χάνονται ποτέ, διότι στέλλονται ἐπὶ συστάσει.) Πεπρωμένον (τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀφοῦ σοῦ ἔγραψεν ὁ κ. Π. ἦ θαν εἰς τὸ Γραφεῖον κ' ἐπλήρωσον τὴν συνδρομὴν σου.) Κυπριακὴν Ἀστέραν (καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ἑλληνόπαιδος· τὰ ὅποια δὲν παύουν οὐδέ στιγμὴν τὰς ἐνεργείας.) Δρὼν τοῦ Κάμπου, Ἀσπίδα τῆς Ἀθηνᾶς ([ΕΕΕ] διὰ τὰς ὥραϊας ἐπιστολάς μετὰ περὶ καὶ τὰ ἐμμετρα ὁ Ἀνανίας σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ὥραϊαν κάρταν· σοῦ ἔστειλα ὅτι ἐξήγηται.) Περιεπώλην (μετὰ τὴν ἐπιστολήν σου δὲν ὑπῆρχε δραχμὴ δι' ἀλλαγὴν ψευδωνύμου.) Κολοκοπιδοῦλον (εὐχαριστῶ πολὺ ἔστειλα.) Τσίρον (διόλου ἄναστον τὸ ψευδώνυμόν σου, ἀπεναντίας ροσιμώτατον· ἂς εὐχθῶ καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πού θὰ μου στείλῃς, νὰ εἶνε τόσο ὀνόματα δι' ὅσα γράφεις σ' εὐχαριστῶ πολὺ.) Ἰον (κρίμα! εἶχαν τυπωθῇ πλέον τ' Ἀποτελέσματα δα·) ἔλαβα τὰ ψηφοδέλτια σὰς· εἰλήσῃ μου τὴν Ἀγομπελῆν.) Ὑψιπέτην Ἀετὸν, Αἰγυπτιακὸν Φοινικα (ἐλπίδωσαν, εὐχαριστῶ.) Μυροδόλον Χαραυγῆν ([Ε] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολήν.) Λάλον Τέττιν (σοῦ ἔστειλα δύο Σήματα.) Ἀγνὴν Φιδίαν, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Ἀπριλίου

Ὁ γὰρ τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦν δεινὸν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰατρικῷ μας εἰς φανήλους, ὧν ἕκαστος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

93. Λεξιγραφος

Ρῆμα περισπώμενον

Με ὀφρὸν ἐνόνω :

Στρατηγὸν Κορίθου

Ὁδὸν φανερόν.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Σφύρας τοῦ Κάμπου

94. Στοιχειογραφος

Εἶμαι νῆσός τις γνωστή,

Ἄν ὡς ἔχω με ἀρίστη,

Καὶ ἀντωνυμία κοινή

Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Κρήσης Κορασίδης

95. Τονόγραφος

Ἀκλίτον καὶ τοπικόν,

Ἄν ἀπείρακτον μάρψῃς.

Τακτικὸς τίς ἀριθμὸς,

Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Κροτάλου

96. Ἀνιγμικα

Ἀγρίον ζῷον ἄν κόψῃς

Ὀὐρὰ καὶ κεραλή,

Θαῖδ' αὐτοῦ που μένει,

Στὴν Ἀρβυρμικὴν.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Κερδίου Ἑρμού

97. Δικτυωτὸν

1. — Ζῶον φορητόν.

3. — Δύοκράτωρ βυζαντινός.

4. — Καθαρὸς καὶ ὑγιής.

5. — Φυτὸν ἐδώδιμον.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τριτοῦ

98. Ζήτα

+ + + + + Ναντικατασταθὸν οἱ σταυροὶ καὶ οἱ ἀστερίσκοι διὰ
* * * * * γράμματα οὕτως ὥστε νῶνα
* * * * * γινώσκεται : ἄνω, πόλις νή-
+ + + + + σου κάτω, ὄνομα γυναικείου
χριστιανικόν, διγώνιος βασιλεὺς τῆς Κρήτης,
ὁρίζοντες δὲ κατὰ σειρὰν : ἀστερισμός, γεω-
μετρικὸν σχῆμα καὶ ὄρος νήσου.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Φαληρεῖς Ἀφρας

99. Μωσαϊκόν

Εὐδοία, Σῦρος, Μῆρος :

Πύργος, καὶ τέλος Ἀῆλος,

Στοιχεῖον τῶν δανείζων

Καὶ πάλιν σχηματίζων.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ὀλύμπου

100. Ἐπιγραφὴ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγκησις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης :

Ο Ν Υ Τ Δ

Ε Ο Ν Υ Κ

Ρ Σ Ε Ι Ι

Τ Γ Τ Δ Ο

Ν

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Εὐφροῦ Ρόδου

101. Ἱστορικὴ Ἑρώτησις

Ποῖοι ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων ἀπαιτητῶν τῆς ἀρχαιότητος ἀπέθανον κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος, καὶ ποῖον ἦτο τὸ ἔτος τοῦτο;

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Εὐδοῦ Μισολογγίου

102. Ἀκροστιχὴς μετὰ φωνηεντολίπου.

Τάριχ' γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων νὰ τεθῶν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων :

* - * * * - * - * *

καὶ θὰ σχηματισθῇ φωνηεντολίπον γινώσκων, τοῦ ὁποῦν ζητεῖται ἡ λύσις :

1, Θεὸς ἀρχαῖος. 2, Μυθολογικὸν τέρας. 3, Ἥρω. 4, Θεά. 5, Φαγγιόν. 6, Ἀρχαῖος βασιλεὺς. 7, Πόλις μεγαλοπόνη.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τυανιστοῦ

103. Ἑλληνοστροφώνν

ο - ω α ι σ ο - η α - ε ι σ ο - η - ι α σ ο

Ἐστὶν ὑπὸ Γεωργίου Σ. Πολυλά

104. Γρίφος

ΚΑΙ ΚΑΙ Μ καὶ καὶ

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Γλυκίας Ματίας

ΔΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 50

635 Δελτάριο. (δελτα. ρόν.) — 636. Ἀλκκος (λᾶ, Κῶς.) — 637. Ὀμιλος-λοιμός. — 638: ΜΑΘΗΤΗΣ 639. Α (στυλιν.) Α Δ Ε Κ ΙΝΑ (μΑΝΙα.) Θ Α Λ Δ Σ Δ ΚΡΑΜΑ (τΑ ΜΑΡκα Η Α Σ Π Α Ν Α Ξ Ι Ο Σ (ο ΣΟΙΞΑ. Τ Ε Σ Σ Α Ρ Α Γ Α κᾶμουν.) Η Σ Ρ Ν 640. Ἐπειδὴ εἶνε γαλῆ. Σ Κ Α Π Α Ν Η εἰς γαλ(λ)ικόν. — 641. Ὅτι ἐμαγεύρεται ἡ κυρὰ Μάρθα — 642 646. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ΦΑ : φάρος, φανός, φάρος, φάσις, φακὴ. — 647. ΕΛΒΑ, ΔΕΩΝ ΒΗΜΑ, ΕΛΟΣ (ἘΛΒΕτλ, ΔΕΗΛατῶ, ΕΩΜΟ, ἈΝΑΣτάσιος.) — 648. Τέτοια ὦρα τέτοια λόγια. — 649. Μὴν εἶσαι ὑπερήφανος διόλου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις λεπτά 10, διὰ δι τοῖς συνδρομηταῖς μας λεπτά 5 μόνον. Ἐλάχιστος θῶς 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγωτέρας τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.)

Α νταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. Ἀπάντησις ἀσφαλῆς. Διεύθυνσις : Κωστ. Κουτσομητόπουλον, φαρμακεῖον Θεμιστ. Κουτσομητοπούλου, Καλάμκι (Δ, 24)

Α νταλλάσσω γραμματόσημα παντὸς εἶδους. — Jean P. Euclidès, Kirk - Kilissé (Turquie.) (Δ, 25)

Α νταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια μετὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, — Ἰωάννης Π. Δαβελλόπουλος, Δράμα Τουρκίας. (Δ 26)

Α νταλλάσσω cartes, postales, fantaisie. — Χρυστῖνα Μπαλοπούλου, Λαμῖα (Δ, 27)

Ο Ἄλλος Τέττις πληροφορεῖ τὸν Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης ὅτι τὸν βλέπει καὶ ἐκείνη, καὶ ὅτι ἂν μαντεύσῃ πῶς εἶνε, θὰ τοῦ χάριση μιὰ μπομπονιέρα. (Δ, 28)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Ἰδρύθη τῷ 1879)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν : δραχ. 7

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν : φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ τὴν 1ην οἰουμένης μηνὸς καὶ εἰς προκλήρωται δι' ἑν ἔτος.

ΑΓΟΡΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΦΥΛΛΟΝ

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτά 15

Τὰ διπλὰ φύλλα λεπτά 30

[Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν φρ. 0,15 καὶ φρ. 0,30]

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγοραστὰς δύναται ν' ἀποκτήσῃσι διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ συνδρομητοῦ, πληρῶνόντες ἐφάπαξ δι' ἑν ἔτος φρ. 1,20, καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικόν φρ. 1,20.

Οἱ ἐν Ἀθήναις δύνανται ν' ἀγοράζωσι τὸ φύλλον καὶ ἀπ' εἰδήσεως ἐκ τοῦ Γραφείου. Ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ πρέπει νὰ συνενοηθοῦν πρὸς τιμὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν Πρακτῶν τῆς Διαπλάσεως, ἢ τοῦ τακτικῶν συνδρομητῶν, ὅσοι ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν εὐγενή φροντίδα τῆς διαδόσεως τοῦ φύλλοντος μας.